

ŠVĖKŠNOS „SAULĖS“ GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Nuomonė

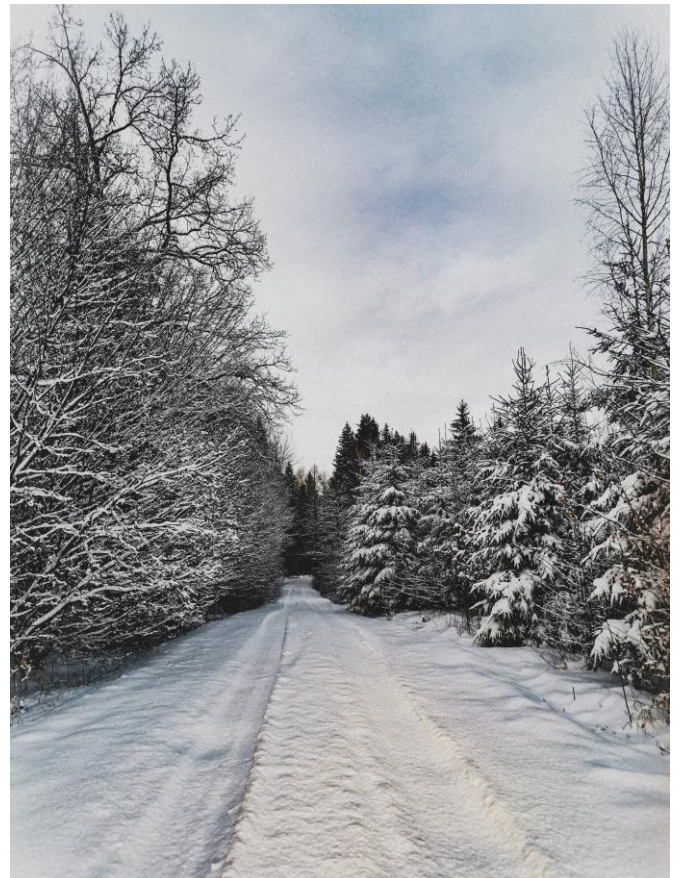
Kuo išsiskiria Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos mokinys?

Koks yra Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos mokinys? Nuomonės klausėme gimnazijos direktorės Dalios Dirgėlienės ir jos pavaduotojos Rimos Poškienės.

Direktorės žodžiais tariant, mes pasižymim mandagumu ir kultūringumu, visi atvykę svečiai sako, kad tai yra ta mokykla, kur mokiniai sveikinasi ir prie mokyklos, ir mokykloje – tokios tendencijos, pasak direktorės, didesnėse mokyklose jau nebėra. Dar direktorė labai džiaugėsi, kad yra toks dalykas kaip klubas *Exit'as*, kitose mokyklose to nėra, kitose mokyklose nėra tokių laisvesnių dienų kaip pažamų diena. Dar gimnazija išsiskiria tuo, kad ji labai maža, todėl mes pažįstame vieni kitus ir bendraujam gerai, tai sukuria jaukumą mokykloje.

Panašiai mano ir pavaduotoja Rima Poškienė. Ji dar prideda, kad mes labai nuoširdūs ir paprasti vaikai. Pasak jos, mūsų mokyklos mokiniai yra labai pastebimi.

Parengė Guoda Oželytė (IIag kl.)

Tomo Chockevičiaus nuotraukos.

Learning to love yourself, is the greatest love all.

Išmokti mylėti save yra didžiausia meilė visiems.

Whitney Houston

*Interviu***Nuotolinis! Taip ar ne?**

Turbūt daugelis prisimena rytą, kai vos pramerkęs akis sėdasi prie kompiuterio ir... jau mokykloje. Nuotolinis! Kokių pasekmių jis turėjo, kokių plusų ir minusų galima atrasti, kalbėjomės su gimnazijos psichologe Gintaute Kubiliūte.

- Ką manote apie nuotolinį mokymąsi kaip psichologė?

- Turbūt kaip ir daugelis, turiu nuomonę, jog nuotolinis mokymasis neatperka gyvo bendravimo, „gyvų“ pamokų, kontakto su mokytoju ir klasės atmosferos. Manau, kad mūsų gyvenimo erdvės (namai, mokykla, darbas) turi būti griežtai atskirtos ir nepainiojamos. Lova skirta miegui, valgomasis stalas – pietums, rašomasis stalas, kėdė mūsų kambaryje – mokymuisi, namų darbams atlikti. Jei visi mūsų daiktai yra naudojami pagal paskirtį, poilsio ir darbo erdvės atskirtos, tada gyvenimas tampa aiškesnis, paprastesnis, jame daugiau harmonijos ir tvarkos. Žinoma, yra mokinių, kuriems namie mokyti patinka ir sekasi geriau – neblaško klasės šurmuly, lengviau susikaupti, gali ryte ilgiau pamiegoti, nes nereikia anksti važiuoti autobusu. Daug kas priklauso nuo žmogaus asmeninių charakterio savybių. Tačiau, kad ir kaip bebūtų, visiems žmonėms yra reikalingas gyvas bendravimas, susitikimai, pokalbiai. Į mokyklą ateiname mokyti ne tik matematikos, geografijos ir kitų dalykų, bet taip pat čia mokomės bendrauti, išreikšti savo nuomonę ir jausmus, spręsti iškilusius konfliktus. Mokydamiesi namie nuotoliniu būdu šios galimybės netenkame.

- Kaip manote, ar mokinių mokymasis pagerėjo ar pablogėjo per nuotolinį?

- Manau, kad didžiosios dalies mokinių rezultatai po nuotolinio mokymosi daug nepasikeitė. Tikiu, jog tie mokiniai, kurie iki pandemijos stengėsi gerai mokyti, neprarado motyvacijos ir mokymosi namie laikotarpio. Taip pat tie mokiniai, kurie anksčiau nesistengė siekti aukštų rezultatų, ir namie netapo motyvuotesni. Bet, kaip ir minėjau, daug kas priklauso nuo žmogaus asmeninių charakterio savybių ir tikrai atsirado keletas mokinių, kurių rezultatai akivaizdžiai pasikeitė.

- Ar pakenkė, ar padėjo?

- Mano nuomonė tokia, jog nuotolinis mokymasis nei pakenkė, nei padėjo. Tiesiog buvo toks etapas, kurį reikėjo kažkaip išgyventi ir mes visi kartu (mokiniai bei mokytojai) neblogai tai padarėme. Tai buvo patirtis, kuri išmokė ir šio to naujo – žengėme dar vieną didelį žingsnį į naujovių pasaulį, išmokome naudotis įvairiomis programomis ir sugebėjome sukurti mokyklą virtualioje erdvėje.

- Ar pastebėjote kokių nors pasekmių po nuotolinio mokymosi?

- Šiek tiek liūdina tai, jog po nuotolinio visi grįžo dar labiau susvetimėję, pasinėrę į ekranus. Pastebiu, jog mokiniai tapo pasyvesni, nenori švenčių, papildomų veiklų, užsiėmimų, nenori būti aktyvūs ir daryti kažką, kas yra nebūtina. Pasigendu užsidegimo akyse, motyvacijos, idėjų ir noro jas įgyvendinti. Viliuosi, jog reikia dar šiek tiek palaukti ir į mokinių širdis sugrįš noras veikti daugiau negu reikia.

- Gal turite kokių patarimų (iš asmeninės patirties, galbūt nuorodų / vaizdo įrašų ar tinklalapių), kaip save nuteikti mokytis nuotoliniu būdu?

- Nuotolinio mokymosi metu daug domėjausi mokymosi motyvacijos didinimu ir būdais, padedančiais skatinti save mokytis. Tą surinktą informaciją dėju į plakatus, skelbimus, kuriais buvo dalinamasi mūsų mokyklos Facebook paskyroje, visada galite juos ten rasti, paskaityti ar net išsisaugoti sau, jeigu reikia. Žinoma, visa informacija, kurią man pavyko surinkti, tuose skelbimuose netilpo, galiu papasakoti daugiau. Todėl visada galite pas mane užėiti paklausti ar pasikviesti į klasės valandėlę. Pasidalinsiu turimomis žiniomis, patarimais ir pasistengsiu atsakyti į iškilusius klausimus.

Parengė Odeta Grigalaukaitė (IIag kl.) ir

Emilija Rumšaitė (IIBg kl.)

The most important thing in life is to stop saying „I wish“ and start saying „I will“.

Svarbiausias dalykas gyvenime yra nustoti sakyti „aš norėčiau“ ir pradėti sakyti „aš galiu“.

Charles Dickens

Laisvalaikio skaitinys

„Pradedu manyti, kad mes visi kaip juodavandeniai. Kartu ir šviesos, ir tamsos padarai. Kartais geidžiam, kartais neapkenčiam, kartais padedam kažkam, o kartais teisiame. Tik ar turim tam teisę? Gal nėra vienos tiesos, gal kiekvienas tarnaujam savo tiesai? Kiekvieno vanduo savaip drumstas.“

Ignė Zarambaitė – pamario krašto rašytoja. Jos debiutinė knyga „Emilio laiškas“, o štai 2021 metais knyga „Juodavandeniai“ paauglių kategorijoje laimėjo „Metų knygos“ apdovanojimą ir buvo pripažinta skaitytojų mylimiausia.

Istorija pasakoja apie 16-metę paauglę Aniką, kuri jau antrą kartą gyvenimą pradeda iš naujo...

Knygoje nagrinėjamos draugystės, patyčių, šeimos ir pirmosios meilės problemos, kurios meniškai atskleidžiamos kūrinio siužete. Daug dėmesio skiriama savęs pažinimui ir supratimui, atsakymų į klausimus paieškoms bei tarpusavio bendravimo temoms.

Kindness is the language which the deaf can hear and the blind can see.

Gerumas yra kalba, kurią kurtieji gali girdėti, o aklieji matyti.

Mark Twain

Tekstas lengvas, skaityti nesunku. Akys slysta puslapiams iš viršaus į apačią, o pirštai greitai skleidžia juos pirmyn. Rašymo stilius paprastas, tekstą suprasti lengva, nepaisant to, kad istorija maišosi tarp sapno ir realybės.

Kai paėmiau knygą, tikrai nesitikėjau tokios įtraukiančios ir gerai parašytos istorijos. Bet skaitydamas supratau, kad ši rašytoja tikrai moka kurti pagaulius siužetus ir turi daug gražių idėjų. Sakyčiau, jei būtų dar labiau išplėtos paliestos temos, knygą būtų galima priskirti prie vyresnių klasių rekomendacinio literatūros sąrašo. O šią istoriją reiktų perskaityti ir tėvams, auginantiems paauglius – knyga juos supažindintų su paauglių kasdienybe ir problemomis, kurias jie išgyvena.

Perskaitęs tiesiog žavėjausi! O tai, kad autorė nebijojo grubesnių žodžių ir scenų, man iš viso paliko didžiulį įspūdį, nes visgi mūsų tauta šiuo klausimu turi kažkokį tabu, apie kurį bijo kalbėti.

Užvertęs paskutinį puslapį dar ilgokai galvojau apie pabaigą... Kas sapnas, o kas realybė?

Parengė Tomas Chockevičius (IIbg kl.)

Tomo Chockevičiaus nuotraukos.

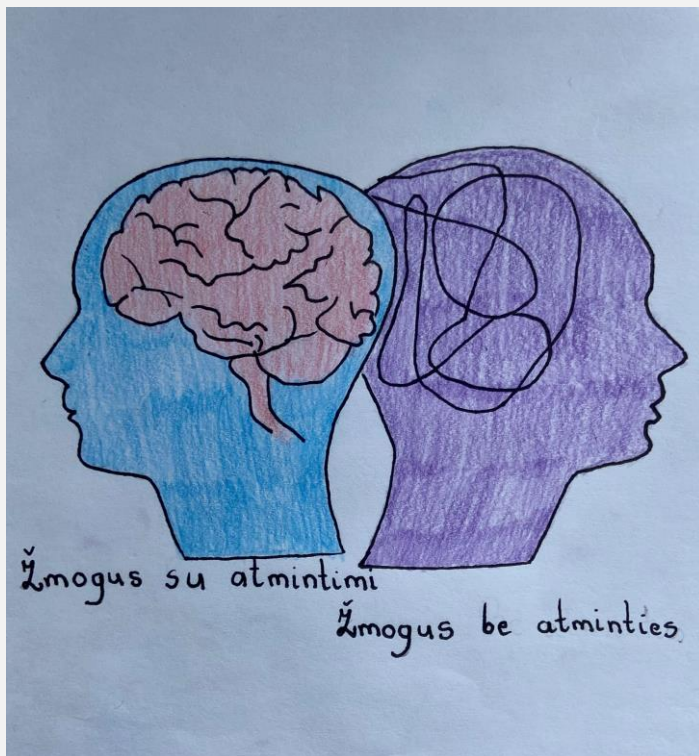

Sustabdytos akimirkos

Šarūnės Nausėdaitės (6 kl.) nuotraukos.

Svarbu prisiminti

Emilijos Rumšaitės (8b kl.) piešinys.

Erikos Liorenkaitės (8b kl.) piešinys.

Laikraštį rengia Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė – mokytoja Rasvita Kundrotaitė).

Laikraštį rasite gimnazijos tinklapyje www.saule.silute.lm.lt/